

Vyslaní sezónni pracovníci

Sezónni pracovníci v EÚ zamestnaní v jednom členskom štáte, ktorých zamestnávateľ vyšle pracovať do iného členského štátu, sa **považujú za vyslaných pracovníkov** v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES. Štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí legálne pracujú a zdržiavajú sa v členskom štáte, môže ich zamestnávateľ vyslať do iného členského štátu, pričom v takejto situácii sa považujú za vyslaných pracovníkov.

Pracovnoprávne vzťahy medzi vyslaným zamestnancom a jeho zamestnávateľom sú počas vyslania čiastočne regulované systémom práva vysielajúcej krajiny a čiastočne aj právnym poriadkom krajiny, v ktorej vyslaný zamestnanec dočasne vykonáva prácu. Iba časť právneho poriadku krajiny, v ktorej je vyslaný zamestnanec, je pre vyslaného zamestnanca relevantná, pričom pracovné podmienky obsahujú tzv. **podmienky tvrdého jadra**. Vyslaní (sezónni) pracovníci majú právo na základné pracovné podmienky hostiteľského členského štátu, ktoré vyplývajú zo zákonov alebo univerzálne uplatniteľných kolektívnych zmlúv podľa revidovanej smernice o vysielaní pracovníkov (účinná od 30. júla 2020).

Za vyslaných pracovníkov sa považujú aj **sezónni pracovníci zamestnaní prostredníctvom agentúr dočasného zamestnávania** v jednom členskom štáte, ktorých si najal užívateľský podnik v inom (hostiteľskom) členskom štáte. Agentúra musí týmto pracovníkom zaručiť rovnaké základné podmienky zamestnávania, aké by sa na nich vzťahovali, keby ich zamestnal priamo užívateľský podnik, a to bez toho, aby boli dotknuté základné podmienky zamestnávania hostiteľského členského štátu, ktoré sa na nich v pozícii vyslaných pracovníkov vzťahujú.

[Národný inšpektorát práce – vysielanie zamestnancov](#)